ॐ

ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ

ശ്രീമദ് ഭാഗവതം

നിത്യ പാരായണം

ॐ

സ്വാമി വെങ്കിടേശാനന്ദ

വിവർത്തനം
എ.പി. സുകുമാർ

ॐ

കടപ്പാട്

ജോസ് മപ്രാണത്തുകാരൻ: ശ്രദ്ധാഭക്തിപുരസ്സരം ഓരോ പുറങ്ങളും കമ്പ്യൂട്ടറിലാക്കാൻ സഹായിച്ചും വിവർത്തകനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചും ഈ ശ്രീമദ് ഭാഗവതപൂജ നടത്താൻ ജോസിനുത്തേജനം നൽകിയ ആ പരംപൊരുളിനോടുള്ള കടപ്പാട് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ. ഇതിലുള്ള തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും അക്ഷരത്തെറ്റുകളും വിവർത്തകൻേറതു മാത്രം

സുകുമാർ

ॐ

സമർപ്പണം

അക്ഷരത്തിൻെറ
കനിവു പകർന്നു തന്ന
അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും

ॐ

അവതാരിക

(കവി യോഗി മഹർഷി ശുദ്ധാനന്ദഭാരതി)

ഇത് ഈശ്വരനെക്കുറിച്ചുള്ള വെറുമൊരു ഗ്രന്ഥമല്ല. മറിച്ച് ഈശ്വരദർശനം തന്നെയാണ്. ശ്രീമദ് ഭാഗവതം ആത്മീയവീര്യത്തിൻെറ പരകോടിയത്രെ. പന്ത്രണ്ടദ്ധ്യായങ്ങളിലെ ശ്ലോകങ്ങളിൽ കൂടി ഭാഗവതം നമുക്കു നൽകുന്നത് ഒരു ആത്മീയ വിശ്വവിജ്ഞാനകോശമാണ്. ഇതിലെ ശ്ലോകങ്ങളോരോന്നും യോഗാത്മകവും ദർശനപരവുമായ ഹർഷോൻമാദത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. വിശ്വസൃഷ്ടിയുടെ വിവരണത്തിൽ തുടങ്ങി മാനവകുലത്തിൻെറ ഉത്ഭവവും അതിൻെറ ദിവ്യതയിലേയ്ക്കുള്ള വികാസപരിണാമവുമെല്ലാം ഇതിലുണ്ട്. ദിവ്യപ്രവചനങ്ങളുടെ ഒരു കലവറ തന്നെയാണ് ഭാഗവതം. ശ്രീരാമനും ശ്രീകൃഷ്ണനും ഭാരതീയ പാരമ്പര്യ ത്തിൻെറ അവതാരശക്തികളത്രെ. ശ്രീരാമൻ ധർമ്മനിഷ്ഠയുടെ വീരനായകനാണെങ്കിൽ ശ്രീകൃഷ്ണൻ യോഗധർമ്മത്തിൻെറ പുരാതനാവതാരമാകുന്നു. ശ്രീകൃഷ്ണനെയാണീ സ്വർഗ്ഗീയ ഗാനത്തിൽ ആരാധിച്ചിരി ക്കുന്നത്. ഭാഗവതം മാനവകുലത്തിൻെറ തന്നെ വേദപുസ്തകമത്രെ.

പൂജനീയ വെങ്കിടേശാനന്ദസ്വാമികൾ ശിവാനന്ദസ്വാമിയാൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട യോഗവേദാന്തത്തിൻെറ സുവിശേഷ പ്രചാരകനാണ്. അദ്ദേഹം തൻെറ വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ അനുവാചകനെ ഗീതാഖനിയിലെ അമൂല്യനിധികളിലേക്ക് നയിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇതാ ഭാഗവതവ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻെറ ലീലകളെക്കുറിച്ചൊരു കാവ്യം നൽകി നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ താളുകളോരോന്നും സംശുദ്ധി, ഏകത, ദൈവീകത എന്നിവയിലേയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മൈത്രേയി മുതൽ ശുകൻ വരെ ഇത് വിജ്ഞാനഭണ്ഡാകാരത്തെ അളന്ന് മാനവതയുടെ അന്ത:സത്തയായ ദിവ്യതയുടെ സ്ഫുരണങ്ങൾ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മഹാനായ സ്വാമിജി ഭാഗതപുരാണം മുഴുവൻ സൂക്ഷ്മപരിശോധന നടത്തി നിത്യപഠനത്തിനുതകുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തിരഞ്ഞെടുത്ത് സമഗ്രരൂപത്തിൽ കഥയും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരബോധമുള്ള മഹാത്മാക്കളുടെ വാക്കുകൾ ആത്മബോധമുള്ള സ്വാമിജിയുടെ വിവരണങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യമനസ്സിന് ശാന്തിയും ആനന്ദവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. മനസീക ക്ഷോഭങ്ങളാലും ആസക്തികളാലും കലുഷമായി കഷ്ടപ്പെടുന്ന മനുഷ്യഹൃദയത്തിന് ആശ്വാസം നൽകുന്നു.

ഭഗവാൻ വിഷ്ണുവിൻെറ സമ്പൂർണ്ണാവതാരമായി ശ്രീകൃഷ്ണനെ ആരാധിച്ചു വരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിഗൂഢലീലകൾ അഹങ്കാരോൻമുഖമായ ആസുരികശക്തികളെ നശിപ്പിച്ച് വേദനനിറഞ്ഞ മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിനു മോചനമേകുന്നു. ദൈവീകത എന്ന പരമലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള പാതയിൽ ദുഷ്ടതയുടെ ശക്തികളെ വേരോടെ പിഴുതെറിഞ്ഞ് ദിവ്യധർമ്മം പുന:സ്ഥാപിച്ച് ആത്മാവിനു സദ്ഗതി നൽകുന്നത് അവിടുത്തെ ദിവ്യകൃപയൊന്നു മാത്രമാണ്. പത്താമദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീകൃഷ്ണാവതാര കഥകളും ലീലകളും വായിച്ചാൽ മറ്റ് അവതാരങ്ങൾ ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരത്തിനുള്ള ആമുഖങ്ങളായേ തോന്നുകയുള്ളു. അത്രമാത്രം ആകർഷകമാണ് ദശമസ്കന്ദം. മഹത്തായ ഭാഗവതത്തിൻെറ സാരസത്ത, ആകർഷണീയത നിറഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ നല്ല ഒഴുക്കുള്ള തർജ്ജമയിലൂടെ ശ്ലോകങ്ങളിലെ രത്നങ്ങളുടെ തിളക്കമേതും നഷ്ടം വരാതെ സ്വാമികൾ വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. സെപ്തംബർ മാസത്തിലേയ്ക്കായി വച്ചിട്ടുള്ള വരികൾ ശ്രീകൃഷ്ണരാസലീലയുടെ പ്രാധാന്യം വിശദമാക്കുന്നു. ഗോപികാഗീതം പോലെ കൃഷ്ണ ഭക്തൻെറ മനസ്സുരുക്കുന്നതായി മറ്റൊന്നുമില്ല. കൃഷ്ണാവബോധത്തിൻെറ തീവ്രാഹ്ലാദവും ഹർഷോൻമാദവും ഇതിൽ പ്രകടമത്രെ. ഗോപികമാർ അവരുടെ ലൈംഗീകതയെല്ലാം മറന്ന് ആത്മാവിൽ ദിവ്യതയുമായി സംയോജിക്കുന്നു. ചേതോഹരമായ രാസലീലയിൽ മധുരോൻമത്തരായ അവർ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം മറക്കുന്നു. ഈ കന്യകമാർ കൃഷ്ണനെ ഗ്രഹിച്ചറിഞ്ഞ് സകല ചരാചരങ്ങളുടേയും പ്രണയിതാവായ കൃഷ്ണപ്രേമത്തിൽ ജീവിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണൻെറ ഓടക്കുഴൽ നാദം അവരുടെ ആത്മാവിൽ അനുരണനങ്ങളുണ്ടാക്കി. ഹൃദയത്തിൽ ത്രസനമുണ്ടാക്കി. അവരുടെ ഉള്ളുണർത്തി. തീർച്ചയായും ഭാഗവതപഠനവും ഇതെല്ലാം നമ്മളിലുമുളവാക്കും. നിശ്ചയം.

ॐ

ശ്രീമദ്ഭാഗവതത്തിൽ നിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അമൃതവാണികൾ വിശദീകരിച്ചു സമാഹരിച്ച വെങ്കിടേശാനന്ദസ്വാമികൾ വളരെ സാരഗർഭമായ ഒരു സേവനമാണനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. അജയ്യനായ ഈ മഹാത്മാവിൻെറ ജീവിതം ഒരു സമർപ്പണവും വാക്കുകൾ ആത്മീയോക്തികളും കർമ്മം ധയാനത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന സ്ഫുരണങ്ങളുടെ പ്രകടനവുമത്രെ. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു പറയാൻ എനിക്ക് ആരാധന യുടെ വാക്കുകളേയുള്ളു. ഈ ഗ്രന്ഥം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. വായിക്കൂ. മനസ്സിലാക്കൂ. ചിന്തിക്കൂ. ജീവിക്കൂ. പ്രേമിക്കൂ. നൽകൂ. സേവിക്കൂ. ധ്യാനിക്കൂ. സാക്ഷാത്കരിക്കൂ.

ഓം ശിവം ഓം ജയം

യോഗി ശുദ്ധാനന്ദഭാരതി

യോഗസമാജം
മദിരാശി

ॐ

ആമുഖം

ഭാഗവതം എന്നാൽ ഭഗവാനെക്കുറിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥം. പുരാതനസാഹിത്യങ്ങളിൽ വച്ച് ഭാഗവതം അത്യുന്നതമാണെന്ന് ഭാരതത്തിലെ സംസ്കൃത പണ്ഡിതൻമാർ പോലും കണക്കാക്കി വരുന്നു.

അതിലെ സന്ദേശം ശ്രേഷ്ഠമത്രെ. ഭാഗവതത്തിനെ അതിനർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തോടെ പഠിക്കുന്നവർക്ക് അതിൽ ശാസ്ത്രീയവും അതീന്ദ്രിയവും തത്വശാസ്ത്രപരവുമായ പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങളും കൂടാതെ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വിവരങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. വ്യാജവും കപടവുമായ ഭക്തിയോടെ ഭാഗവതത്തെ പൂജിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം അതിലെ എടുത്താലൊതുങ്ങാത്ത വിജ്ഞാനത്തിൻെറ ഖനി ലഭ്യമാവുന്നതല്ല. ജ്യോതിശാസ്ത്രപരമായ സംഭവങ്ങൾ വളരെ വിശദമായിത്തന്നെ ഭാഗവതത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആണവായുധങ്ങളടക്കം വളരെ ആധുനീകമായ തരത്തിലുള്ള ആയുധങ്ങളെയും ഇതിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ജനിതകശാസ്ത്രത്തിൻെറ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആധുനീക ശാസ്ത്രീയ നോവലുകളേക്കാൾ അവ വളരെ മുന്നിലാണെന്ന് കാണാം. ബഹിരാകാശയാത്രയും ഭാഗവതത്തിൽ ഉണ്ട്. കൃഷ്ണനെപ്പറ്റിയുള്ള കഥയാണ് ഇതിലെ മുഖ്യ വിഷയം. കൃഷ്ണൻെറ ജീവിതവും ക്രിസ്തുവിൻെറ ജീവിതവും തമ്മിലുള്ള സാദൃശ്യം ആകസ്മികമെന്ന് പറയാവുന്നത്ര ചെറുതല്ല. സാഹിത്യചോരണമാണെന്നും കരുതുക വയ്യ. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെയും ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെയും നാഗരീകതകളെപ്പറ്റി പ്രവാചകസ്വഭാവത്തിലെഴുതിയ പ്രവചനങ്ങളും ഭാഗവതത്തിൽ കാണാം.

ഭാഗവതം അതിൽ പ്രതിപാദിച്ച വിഷയങ്ങളുടെയെല്ലാം ആധികാരികമായ പുസ്തകമത്രെ. ശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പാഠങ്ങളും പല ഗുരുക്കൻമാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും സത്യസന്ധമായി എഴുതി വയ്ക്കുക എന്നതു മാത്രമേ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. അതിൽ എഴുതിയതെല്ലാം സത്യമെന്ന് കരുതി ആ പാഠങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതാണ് ധാർമ്മീകമായ ജീവിതം. ധർമ്മനിഷ്ഠ, ഉചിതമായ പെരുമാറ്റ ചട്ടങ്ങൾ എന്നിവയെ മൈത്രേയനും നാരദമുനിയും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കപിലൻ ജഡഭരതൻ തുടങ്ങിയ മഹാത്മാക്കൾ സാംഖ്യവും യോഗവും പഠിപ്പിച്ചു. സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടാവു സ്വയവും ഇതിലൂടെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഭഗവൽഭക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആവേശപൂർണ്ണമായ കഥകൾ ഭക്തോത്തമരായ അംബരീക്ഷൻ, സുദാമാവ്(കുചേലൻ), ധ്രുവൻ, പ്രഹ്ലാദൻ, ഗജേന്ദ്രൻ എന്നിവരിലൂടെ നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഭഗവാൻ കൃഷ്ണൻെറ ജീവചരിത്രത്തിനു മാത്രമായി വലിയൊരു ഭാഗം തന്നെയുണ്ട്. അത് ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ കിരീടചൂഡാമണിയായി വിരാജിക്കുന്നു.

ഭഗവദ് ഭക്തിയാണ് ഭാഗവതത്തിൻെറ മുഖ്യോദ്ദേശം. എന്നാൽ ഇത് അന്ധമായ ഭക്തിയല്ല. വാസ്തവ ത്തിൽ മഹൽഭക്തൻമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായ ജ്ഞാനത്തോട് കൂടിയല്ലാതെ ഒരുവന് ഹൃദയം തുറന്നു സ്നേഹിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാലാണ് ഭഗവൽപ്രേമമുണ്ടാകുവാൻ ആദ്യമായി ജ്ഞാന മുണ്ടാകണം എന്നവർ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഭഗവാൻെറ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഇതിൽ വളരെ വിശദ മായിത്തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭഗവാനെപ്പറ്റിയുള്ള ശുദ്ധ സൈദ്ധാന്തികമായ വിവരം കൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. അതുപോലെ ഈശ്വര പ്രേമം വെറും പ്രേമമോ വികാരദൗർബല്യമോ അല്ല. സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയുള്ള സത്യത്തെ മുഖാമുഖം ദർശിക്കു ന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ അയത്നലളിതമായി വളരുന്ന പ്രേമമാണ് ഭക്തി. എത്ര വിശദമായിട്ടാണ് ഇതിൽ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്? എത്ര വിശാലമാണീ വിശ്വം. അതിൽ തുലോം ശുഷ്ക്കമാണ് ഭൂമി. സമയം എത്ര അളവറ്റതാണ്? അതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ എത്ര ക്ഷണികമാണ് ഒരുവൻെറ ജീവിതകാലം. പ്രതാപികളായ ദേവൻമാരെക്കുറിച്ചും അത്രതന്നെ പ്രതാപശാലികളായ അസുരൻമാരെ ക്കുറിച്ചും നമുക്കിതിൽ വായിക്കാം. അവർ ഭൂമി മാത്രമല്ല മറ്റ് ഗ്രഹങ്ങളിലും അവരുടെ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. അവർ അമരത്വം ആഗ്രഹിച്ച് അതിനായി ശ്രമിച്ചു വിജയിച്ച് ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിരുന്നു. മനുഷ്യജീവിതം നൂറുകൊല്ലമുണ്ടെങ്കിൽ പോലും ആ പ്രതാപികളുടേതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ

വെറുമൊരു നിമിഷം പോലെ തോന്നുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ള ആദരവിന് അർഹതയുണ്ടോ എന്നു സംശയം തോന്നുന്നു.

ഈ സന്ദേശം ഹൃദയത്തിലെത്തുമ്പോൾ അഹങ്കാരപരമായ ജിവിതത്തിന് അർത്ഥമില്ലാതാകുന്നു. അങ്ങിനെയുണ്ടാകുന്ന ശൂന്യതയിൽ ഭഗവൽഭക്തി നിറയുന്നു.

ഈശ്വരപ്രേമമെന്നാൽ ജീവിതത്തോടും ലോകത്തോടും വെറുപ്പുളവായി ലോകത്തുനിന്നും ഒളിക്കുക എന്നതാ ണെങ്കിൽ ഈ ശാസ്ത്രപഠനം കൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. പ്രാകൃതമായ സ്വഭാവവൈകൃതം മാത്രമേ അവശേഷിക്കൂ. കാരണം ഈശ്വരൻ തന്നെയാണെല്ലാം. സർവ്വം ബ്രഹ്മമയം എന്നത് തത്വശാസ്ത്ര പരമായല്ല ഉൺമയിലും അങ്ങിനെയത്രെ. ഈശ്വരൻ എല്ലാറ്റിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുകയല്ല ഈശ്വരൻ വിശ്വത്തിലെ എല്ലാമയി പ്രത്യക്ഷമാവുകയുമല്ല. ഈശ്വരൻ മാത്രമേയുള്ളു. ഈശ്വരൻ, ഭഗവാൻ എന്നെല്ലാം നാം പറയുന്നതു കൊണ്ട് വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് ആദിയിൽ ആ ഭഗവാൻ കാരണമാണ് സൃഷ്ടികൾ മുഴുവനും സാധുതയുള്ള ഉൺമയായി വിളങ്ങുന്നത് എന്നാണ്.

അഹങ്കാരപരമായ വ്യക്തിത്വം ഇല്ലാതാവുമ്പോൾ ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരം ലഭിക്കുന്നു. ഈ കീഴടങ്ങൽ പ്രേമംകൊണ്ടോ ഭയംകൊണ്ടോ വെറുപ്പുകൊണ്ടോ വിജ്ഞാനംകൊണ്ടോ ആകാം. അദ്ദേഹം മാത്രമേ യുള്ളു. അഹങ്കാരവും അദ്ദേത്തിൻെറ സൃഷ്ടിയുടെ ഭാഗമത്രെ. വാസ്തവത്തിൽ അത് ഉൺമയായ ഒരു വസ്തുവത്രെ. എന്നാൽ അത് അതിരു കടക്കുമ്പോൾ മതിഭ്രമമുണ്ടാകുന്നു. വയറ്റിൽ ആഹാരവും ശ്വാസ കോശത്തിൽ വായുവും പോകുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പമുണ്ടായാൽ എന്തുണ്ടാകുമെന്ന് നമുക്കറിയാം.

അതിനാൽ സകലതും ഈശ്വരനായിരിക്കുകയും എല്ലാവിധ മാനസീക സംഘട്ടനങ്ങളും ഉണ്ടാവുന്നത് അഹങ്കാരപരമായ ചിന്താക്കുഴപ്പങ്ങൾ കൊണ്ടായിരിക്കുകയും കൊണ്ട് ദേവൻമാരും മനുഷ്യരും ഉപമനുഷ്യരും തമ്മിൽ വാസ്തവത്തിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. എല്ലാവർക്കും ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാണ്ടു വീഴാനുള്ള സാദ്ധ്യതയും അതുപോലെ തന്നെ മോക്ഷത്തിനുള്ള അവസരവും ഒരുപോലെയാണ്. ഭഗവദ് പാർഷദൻമാർ പോലും പതനത്തിനു വിധേയരാവുമ്പോൾ മൃഗമായ ഗജേന്ദ്രനും രാക്ഷസകുലത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീപുരുഷൻമാർക്കും ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് മോക്ഷം ലഭിച്ചതായി ശ്രീകൃഷ്ണകഥയിൽ കാണാം. സൃഷ്ടികളെ തമ്മിൽ തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നത് ത്രിഗുണസ്വഭാവമനുസരിച്ചാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥ്യത്തിലുള്ള ഉൺമയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവ തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമേതുമില്ല.

വിശ്വത്തിൻെറ രൂപപരിണാമം ഒരുവൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദ്രവ്യപ്രപഞ്ചത്തിൻെറ വികാസം നിയതമായ സംഭവങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായി വിശദീകരിക്കാവുന്നതാണ്. ഭഗവാനായ ആ ഒന്നിൽ സ്വയം സത്വം (ബോധം), രജസ് (ശക്തി), തമസ് (ദ്രവ്യത) എന്നിവ അന്തർലീനമായിരുന്നു. കാലമെന്ന പ്രേരകശക്തി ഉപയോഗിച്ച് ഇവയിലെ സമതുലിതാവസ്ഥക്ക് ഭംഗം വരുത്താൻ ഭഗവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ മൂന്നും കൂടിക്കലർന്ന് ആദ്യത്തെ പ്രപഞ്ചധാതുതത്വം ഉണ്ടായി അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കി. ഈ സമതുലിതഭഞ്ജനം തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ ഇപ്പോഴും തുടരുന്നു. അങ്ങിനെ തുടർച്ചയായി ധാതുക്കൾ മറ്റുള്ളവ യോടു ചേർന്ന് കുറേക്കൂടി സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ ധാതുക്കളും തത്വങ്ങളും ഉളവായി.

സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വിശ്വത്തിലെ എല്ലാറ്റിലും ഈ ത്രിഗുണങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ട്. ദേവൻമാരും മനുഷ്യരും അസുരൻമാരുമെല്ലാം ഇതിൽപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ഉന്നതിയിലും താഴ്ചയിലും കാലം സർവ ശക്തനായി വർത്തിക്കുന്നു. ഈശ്വരൻ മാത്രമേ എല്ലാറ്റിലും ഉൺമയായിട്ടുള്ളു. ഈശ്വരൻ കാലമാണ്. ദുഷ്ടതയുടെ ഉയർച്ച കാണുന്നത് ചില കാലഘട്ടത്തിൽ മാത്രമാണ്. കാലത്താൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ട് വിരോധാഭാസമെന്ന് തോന്നുമെങ്കിലും സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ട് കാലത്തിൻെറ നിശ്ചയങ്ങളനുസരിച്ചാണവയുടെ ഗതിവിഗതികൾ. ചിലസമയം ദുഷ്ടതയും അധർമ്മവും ഉയർച്ചയിലായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഭഗവാൻ സ്വയം ദേവതകളോട് കാലം അവർക്കനുകൂല മാവുന്നതുവരെ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കും. ഇത് കാണുന്നവൻ യാതൊരു തിൻമയും അതിൽ കാണുകയില്ല. (അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാം പൊങ്ങച്ചമായി കാണുന്നു- സഭാപ്രസംഗം ബൈബിൾ)

ॐ

ഇഹലോകവാസമെന്ന നിഴൽനാടകം അതിൻെറ എല്ലാവിധ വൃത്തികേടുകളും സംഘട്ടനങ്ങളുമടക്കം നയിക്കുന്നവരെ അതിൽനിന്നു പിന്തിരിപ്പിച്ച് അനശ്വരമായ ഈശ്വരതയിലേക്ക് നയിക്കുകയാണ് ഭാഗവതത്തിൻെറ ഉദ്ദേശം. അതിനാൽ ചരിത്രപരമായി ഇതിലെ സംഘട്ടനങ്ങൾ പുരാതന ചരിത്രത്തെ കുറിക്കുന്നവ തന്നെയാണെങ്കിൽപ്പോലും അതിൽ പ്രതിപാദിച്ച വ്യക്തികൾ ജീവിച്ചിരുന്നവരാണെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവരുടെ കൃത്യമായ വ്യക്തിത്വം മൂടിവച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. കാരണം ആ ചരിത്രപുരുഷൻമാരുടെ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ളവർ ഇപ്പോൾ അതോർമ്മിച്ച് ശത്രുത ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കണമല്ലോ. സന്ദേശമാണ് പ്രധാനം. അവരുടെ പേരുകളോ രാഷ്ട്രീയവ്യക്തിത്വമോ അല്ല തന്നെ.

ഇതിലുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കൃതനാമങ്ങളും, സ്ഥലങ്ങളുടെയോ മനുഷ്യരുടെയോ പേരുകളും എല്ലാം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങളുള്ളവയാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് നാലാം പുസ്തകം അദ്ധ്യായം ഒന്നിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പേരുകൾ മന:ശാസ്ത്രപരവും ആത്മീയവുമായ തത്വങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമത്രെ. സ്വയംഭു (സ്വയം ജനിച്ചവൻ) ശതരൂപയെ (വൈവിദ്ധ്യത-നാനാത്വം) വിവാഹം ചെയ്തു. ഒന്ന് പലതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു എന്നർത്ഥം. അവരിൽ നിന്നും പ്രിയവ്രതൻ (സുഖവും സ്നേഹവും), ഉത്താനപാദൻ (കുട്ടികൾ), ആകുതി (ആഗ്രഹം), ദേവഹൂതി (ദേവൻമാരെനശിപ്പിക്കൽ), പ്രസൂതി(അമ്മ, സന്തത്യുല്പാദനം), എന്നിവരുണ്ടായി. അങ്ങിനെയാണ് എല്ലാം ആരംഭിച്ചത്. പിന്നീട് യജ്ഞം (യാഗം, പൂജ) ദക്ഷിണയെ (സമ്മാനം, യാഗം പൂർത്തിയാക്കൽ) വിവാഹം ചെയ്തു. അവരിൽ നിന്നും തോഷം, പ്രതോഷം, സന്തോഷം (തൃപ്തിയുടെ മൂന്നുതലങ്ങൾ), ഭദ്ര (ഐശ്വര്യം), ശാന്തി, ഇഡസ്പതി (അഗ്നി), ഇദമ (ഇന്ധനം), കവി (ബുദ്ധി), വിഭു(ശാന്തി, ആത്മനിയന്ത്രണം), രോചന (വെളിച്ചം), ഇവരുണ്ടായി. ദക്ഷൻ (നിപുണത) പ്രസൂതിയെ (സന്തത്യുൽപ്പാദനം, പുരോഗതി, ഉദ്ഗമം) വിവാഹം ചെയ്തു. അവർക്ക് പതിനാറ് പുത്രിമാർ. അവരെല്ലാം ധർമ്മത്തെ വിവാഹം ചെയ്തു. ശ്രദ്ധയിൽ (വിശ്വാസം) ശുഭ (ശുഭോദർക്കത, ഭാഗ്യം) ജനിച്ചു. മൈത്രിയിൽ (സൗഹൃദം), പ്രസാദം (സഫലത, ശാന്തി, ക്ഷേമം), ദയയിൽ അഭയം, ശാന്തിയിൽ സുഖം, തുഷ്ടിയിൽ മുദ, (സംതൃപ്തിയിൽ നിന്നും കൃതകൃത്യത), പുഷ്ടി (ശക്തി)യിൽ സ്മയ (അതിശയം, ധിക്കാരം). ക്രിയയിൽ യോഗ (ഭഗവാനുമായുള്ള ഒന്നുചേരൽ, എല്ലാത്തരം നേട്ടങ്ങളും). ഉന്നതിയിൽ ദർപ്പം (അഹങ്കാരം), ബുദ്ധിയിൽ അർത്ഥം (സമ്പത്ത്, ആഗ്രഹവസ്തുക്കൾ) മേധയിൽ (ബുദ്ധി കൂർമ്മത) സ്മൃതി. തിതിക്ഷയിൽ (സഹനശക്തി) ക്ഷേമം. ഹ്രീയിൽ (വിനയം) പ്രാശ്രയ (ബഹുമാനം, പ്രേമം, സ്നേഹം), മൂർത്തിയിൽ (രൂപങ്ങൾ) നരനും നാരായണനും ജനിച്ചു.

എട്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ അധർമ്മത്തിൻെറ സന്താനങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്നുമുണ്ട്. അധർമ്മ മൃശയെ (ഉപയോഗ ശൂന്യം, തെറ്റ്) വിവാഹം ചെയ്തു. ദംഭവും (ഭള്ള്) മായയും അതിൽ നിന്നുണ്ടായി. അവരെ നൃത്തി (ചെകുത്താൻ) ദത്തെടുത്തു വളർത്തി. ദംഭം മായയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അതിൽ ലോഭം (ദുരാഗ്രഹം) നികൃതി (ദുഷ്ടത, ചതി) എന്നീ മക്കൾ ഉണ്ടായി. ലോഭം നികൃതിയെ വിവാഹം ചെയ്തതിൽ ക്രോധവും ഹിംസയും ജനിച്ചു. ക്രോധത്തിൽ നിന്നും ഹിംസയിൽ നിന്നും കലിയും ദുരുക്തിയും (വഷളായ സംഭാഷണം) ജനിച്ചു. കലിദുരുക്തിയിൽ ഭയവും മൃത്യുവും ഉണ്ടായി. ഭയത്തിൽനിന്നും മൃത്യുവിൽ നിന്നുമായി നിരയം (നരകം) യാതന, (നരകയാതന, പക) എന്നിവ ഉണ്ടായി.

ഇത്രയും വിവരിച്ചത് മേല്പറഞ്ഞവയെല്ലാം ശരിയായ പേരുകളല്ലാ എന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാനല്ല. എന്നാൽ അവയെ ഇപ്രകാരവും വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണെന്നു നിശ്ചയം. മറ്റുനാമങ്ങളും ഇങ്ങിനെ വ്യാഖ്യാനവിധേയമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനുമായുണ്ട്. എന്നാൽ ആത്മീയസന്ദേശം മനസ്സിലാക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വായനക്കാർക്ക് എല്ലാവർക്കും അവയിൽ താത്പര്യമുണ്ടാവുകയില്ല. ആഴത്തിൽ ഇവ പഠിക്കണമെന്നുള്ളവർക്ക് സംസ്കൃതാക്ഷരങ്ങൾ പഠിച്ച് ഭാഗവതം മൂലത്തിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ വായിച്ച് പഠനം തുടരാം.

പൂജനീയ ഗുരുദേവൻ ശിവാനന്ദസ്വാമി സ്വയം വിവരിച്ച കുറച്ചു മഹാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾകൂടി ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവർ താരതമ്യേന പുതിയ മഹാത്മാക്കളത്രെ. വായനക്കാരനെ ഭഗവദവതാരങ്ങൾ

ॐ

ഇനിയും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനായാണ് ഈ ജീവചരിത്രങ്ങൾ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്.

ഭാഗവതം ഇതാദ്യമായിട്ടാണ് നിത്യപാരായണരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ദിവസവും ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ ഭാഗവതം വായിക്കാൻ ആളുകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനാണ് ഇങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ദിവസേനയുള്ള വായനക്കുശേഷം ധ്യാനത്തിലിരുന്ന് ഭഗവാനുമായി സംവദിച്ച് ഹൃദയത്തിൽ സത്യദർശനം അവർക്ക് സാദ്ധ്യമാകട്ടെ എന്നാണെൻെറ വിനീതമായ പ്രാർത്ഥന. ഈ ഗ്രന്ഥം അവിടത്തെ മഹിമയുടെ കഥയാണ്. ഇത് ഭക്തഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുവിളങ്ങുന്ന ആ ഭഗവാൻെറ പാദങ്ങളിൽ വിനയപൂർവ്വം സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

വെങ്കിടേശൻ

ॐ

ഭാഗവതം വായിക്കേണ്ട വിധം.

അതിരാവിലെ കുളി കഴിഞ്ഞ് ഭഗവാനെ പൂജിച്ച് പൂക്കൾ കൊണ്ട് ഭാഗവതത്തെ അർച്ചന ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് **ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ** എന്ന പവിത്രമന്ത്രമോ **ഓം ക്ലീം കൃഷ്ണായ ഗോവിന്ദായ ഗോപീജന വല്ലഭായ സ്വാഹ** എന്ന മന്ത്രമോ നൂറ്റിയെട്ടു തവണ ഉരുവിടണം. എന്നിട്ട് ഈ മന്ത്രം ചൊല്ലുക.

ഓം അസ്യ ശ്രീമദ് ഭാഗവതാഖ്യ സ്തോത്ര മന്ത്രസ്യ നാരദ ഋഷി:
ബൃഹതീ ഛന്ദ: ശ്രീകൃഷ്ണ പരമാത്മ ദേവതാ
ബ്രഹ്മബീജം ഭക്തി: ശക്തി: ജ്ഞാന വൈരാഗ്യകീലകം
മമ ശ്രീമദ് ഭഗവത് പ്രസാദ സിദ്ധ്യർത്ഥം പാഠേ വിനിയോഗ:

ഓരോ അവയവങ്ങളിൽ കൈ തൊട്ടു കൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലുക:

ഓം ക്ലാം ഹൃദയായ നമ:	– ഹൃദയം
ഓം ക്ലിം ശിരസേ സ്വാഹ:	– ശിരസ്സ്
ഓം ക്ലും ശിഖയേ വശത്	– ശിഖ
ഓം ക്ലൈം കവചായ ഹും	– ഭുജങ്ങൾ മറ്റേ കയ്യു കൊണ്ട്
ഓം ക്ലൗം നേത്രത്രയായ വൗശത്	– കണ്ണുകൾ മോതിരവിരലുകൊണ്ടും ചൂണ്ടുവിരലുകൊണ്ടും നെറ്റിമദ്ധ്യം നടുവിരൽകൊണ്ടും തൊടുക.
ഓം ക്ലാ: അസ്ത്രായ ഫട്ട്	– മൂന്നു തവണ കൈയടിക്കുക.
ഓം ക്ലാം അംഗുഷ്ടാഭ്യാം നമ:	– ചൂണ്ടുവിലരുകൾ തള്ള വിരലുകളിൽ തൊടുക.
ഓം ക്ലീം തർജനീഭ്യാം നമ:	– തള്ളവിരലു കൊണ്ട് ചൂണ്ടുവിരൽ തൊടുക.
ഓം ക്ലും മദ്ധ്യമാഭ്യാം നമ:	– നടുവിരൽ തൊടുക
ഓം ക്ലൈം അനാമികാഭ്യാം നമ:	– മോതിരവിരൽ തൊടുക
ഓം ക്ലൗം കനിഷ്തി കാഭ്യാം നമ:	– ചെറുവിരൽ തൊടുക
ഓം ക്ലാ: കരതല കരപ്രഷ്ടാഭ്യാം നമ:	– കൈതലങ്ങൾ കൈപ്പുറങ്ങളിലുരസുക.

ധ്യാനം

കസ്തൂരീ തിലകം ലലാട പതലേ വക്ഷസ്ഥലേ കൗസ്തുഭം
നാസാഗ്രേ വര മൗക്തികം കരതലേ വേണും കരേ കങ്കണം
സർവ്വാംഗേ ഹരി ചന്ദനം സുലലിതം കണ്ഠേ ച മുക്താവലീ
ഗോപസ്ത്രീ പരിവേഷ്ടിതോ വിജയതേ ഗോപാല ചൂഡാമണി:
അസ്തി സ്വസ്തരുണീ കരാഗ്രവിഗലത് കൽപ പ്രസൂനാപ്ലുതം
വസ്തു പ്രസ്തുത വേണുനാദ ലഹരീ നിർവ്വാണ നിർവ്യാകുലം
സ്രസ്ത സ്രസ്ത നിബദ്ധനീവി വിലസദ് ഗോപീ സഹസ്രാവൃതം
ഹസ്ത ന്യസ്ത നതാപവർഗം അഖിലോദാരം കിശോരാകൃതി.

എന്നിട്ട് അതാതു ദിവസത്തെ ഭാഗവത ഭാഗം വായിക്കുക.

ॐ

ഓം തത് സത്
ഓം ശ്രീ സത്ഗുരുഭ്യോ നമ:
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ.

പ്രാർത്ഥന

ജൻമാദ്യസ്യ യതോന്വയാദി തരതശ് ചാർത്ഥേഷ്വ ഭിജ്ഞ: സ്വരാട്
തേനേ ബ്രഹ്മ ഹൃദായ ആദികവയേ മുഹ്യന്തി യത് സൂരയ:
തേജോ വാരിമൃദാം യഥാ വിനിമയോ യത്ര ത്രിസർഗ്ഗോമൃഷാ
ധാമ്നാ സ്വേന സദാ നിരസ്ത കുഹകം സത്യം പരം ധീമഹി (1)
ധർമ്മ പ്രോത്ധിതകൈതവോത്ര പരമോ നിർമ്മത്സരാണാം സതാം
വേദ്യം വാസ്തവമത്ര വസ്തു ശിവദം താപത്രയോൻമൂലനം
ശ്രീമദ് ഭാഗവതേ മഹാമുനികൃതേ കിം വാ പരൈരീശ്വര:
സദ്യോ ഹൃദ്യവരുദ്ധ്യതേത്ര കൃതിഭി: ശുശ്രൂഷുഭിസ് തത് ക്ഷണാത് (2)
യം പ്രവ്രജന്തമനുപേത മപേതകൃത്യം ദ്വൈപായനോ വിരഹകാതര ആജുഹാവ
പുത്രേതി തൻമയതയാ തരവോ*f* ഭിനേദുസ്തം സർവ്വഭൂതഹൃദയം മുനിമാനതോതസ്മി (3)
നാരായണം നമസകൃത്യ നരഞ്ചൈവ നരോത്തമം
ദേവീം സരസ്വതീം വ്യാസം തതോ ജയമുദീരയേത് (4)

ഏതൊരതീന്ദ്രിയമായ ഉൺമയിൽനിന്നാണോ വിശ്വമുണ്ടായി നിലകൊണ്ട് ഒടുവിലുൾവലിയുന്നത് അതിനെ ഞങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുന്നു. എല്ലാ നിലനിൽക്കുന്ന വസ്തുക്കളിലും സത്തയായിരിക്കുകയും ആ സത്തയിൽ നിന്ന് വ്യതിരിക്തമായി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു അത്. സ്വയംപ്രഭവും ആത്മബോധ സ്വരൂപവും ബ്രഹ്മാവിന് സങ്കൽപ്പമാത്രേണ വേദമോതിക്കൊടുത്തതുമായ ആ പരംപൊരുളിനെ ഞങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുന്നു. മഹർഷികൾക്കു പോലും അത്ഭുതമൊടുങ്ങാത്തതും സൃഷ്ടിമുഴുവൻ ഉൺമയെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുന്ന പ്രഭാവമുള്ളതുമായ ആ ഭഗവാൻെറ പ്രഭ കൊണ്ട് മായാമോഹമില്ലാതാവുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ഭഗവാനെ ഞങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുന്നു.

വ്യാസവിരചിതമായ ഈ മഹത്തരമായ ഭാഗവതം ആഗ്രഹസംബന്ധിയായ കള്ളത്തരങ്ങളുടെ നിഴലേൽക്കാത്ത പരമധർമ്മത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നു. കളങ്കമേശാത്ത മഹാത്മാക്കൾക്ക് മാത്രം പ്രാപ്യമായ പരമസത്യത്തെ ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ശാരീരികമോ മാനസീകമോ ആത്മീയമോ ആയ ത്രിവിധ ദു:ഖങ്ങളുടെയും സ്വയംകൃതമോ പ്രകൃതിമൂലമോ മറ്റു ജീവികൾ മൂലമോ ഉണ്ടാകുന്ന വേദനകളുടെയും വേരറുത്ത് പരമാനന്ദത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളതത്രെ ആ ഉൺമ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ഉൾക്കടമായ ആഗ്രഹമുള്ളവർക്ക് ഭഗവാനെ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ കഴിയും.

ശുകമുനി തന്നെ വിട്ടുപോയപ്പോൾ അഛനായ വ്യാസൻ സ്നേഹത്തോടെ മകനേ എന്നു വിളിച്ചു പിറകേ ചെന്നു. സകലതിൻെറയും ഏകത്വം ശുകമുനി സാക്ഷാത്കരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് വ്യാസൻെറ വിളികേട്ടു പ്രതികരിച്ചത് വൃക്ഷങ്ങളായിരുന്നു. വിശ്വബോധത്തിനുടമയായ ശുകമുനിയെ ഞാൻ നമസ്ക്കരിക്കുന്നു.

നരനാരായണൻമാരെ നമസ്ക്കരിച്ച് സരസ്വതിയേയും വ്യാസനേയും നമസ്ക്കരിച്ചതിനു ശേഷമാണ് ഒരുവൻ ഭാഗവതം വായിക്കേണ്ടത്.

ॐ

ഉള്ളടക്കം

അദ്ധ്യായം 1 ദിവസം 1

നാരദന്‍റെ പൂര്‍വ്വജന്മം

അശ്വത്ഥാമാവും ദ്രൗപദീ സന്താനങ്ങളും

പരീക്ഷിത്തിന്‍റെ ജനനം

ധൃതരാഷ്ട്രര്‍

ഗാന്ധാരി

പരീക്ഷിത്തിനെ മുനി ശപിക്കുന്നു

അദ്ധ്യായം 2 ദിവസം 20

ഭഗവാന്‍റെ വിശ്വരൂപം

സൃഷ്ടി

ഭഗവദവതാരങ്ങള്‍

ബ്രഹ്മാവിന് ഭാഗവതം വെളിപ്പെടുന്നു

അദ്ധ്യായം 3 ദിവസം 32

മൈത്രേയന്‍റെ സൃഷ്ടി വിവരണം

ബ്രഹ്മാവിന്‍റെ അവതരണം

ദിവ്യനായ വരാഹാവതാരം

ഹിരണ്യ കശിപുവും ഹിരണ്യാക്ഷനും

ജയനും വിജയനും

ഹിരണ്യാക്ഷനിഗ്രഹം

കര്‍ദ്ദമനും ദേവഹൂതിയും

കപിലമുനി

അദ്ധ്യായം 4 ദിവസം 68

ദക്ഷനും ശിവനും

ധ്രുവന്‍

വേനന്‍

പൃഥു

പ്രചേതര്‍

പുരഞ്ജനന്‍

അദ്ധ്യായം 5 ദിവസം 102

പ്രിയവ്രതന്‍

ഋഷഭന്‍

ഭരതന്‍

വിശ്വവിവരണം

അദ്ധ്യായം 6 ദിവസം 131

അജാമിളന്‍

ദക്ഷനും നാരദനും

ഇന്ദ്രനും വൃത്രനും

ചിത്രകേതു

അദ്ധ്യായം 7 ദിവസം 153

ഹിരണ്യ കശിപുവും പ്രഹ്ളാദനും

ത്രിപുര വിജയം

സനാതന ധര്‍മ്മം

ॐ

അദ്ധ്യായം 8 ദിവസം 170

ഗജേന്ദ്രൻ

സമുദ്ര മഥനം

മോഹിനി

ദിവ്യ മത്സ്യം

അദ്ധ്യായം 9 ദിവസം 194

ച്യവനൻ

അംബരീഷൻ

ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ

സാഗരൻ

ഭഗീരഥൻ

രാമൻ

പരശുരാമൻ

യയാതി

ദുഷ്യന്തൻ

രന്തിദേവൻ

അദ്ധ്യായം 10 ദിവസം 217

വസുദേവരും ദേവകിയും കംസൻെറ തടവിൽ

ദേവകീഗർഭം

കൃഷ്ണജയന്തി

പൂതന

തൃണാവർത്തൻ

യശോദയ്ക്കു ലഭിച്ച ദർശനം

കുബേരപുത്രൻമാരുടെ മോചനം

വൽസാസുരനും ബകാസുരനും

അഘാസുരൻ

ബ്രഹ്മാവിൻെറ പരാജയം

ധേനുകൻ

കാളീയൻ

കാട്ടുതീ

പ്രലംബൻ

വസ്ത്രാപഹരണം

ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീകൾക്ക് അനുഗ്രഹം

ഗോവർദ്ധനപർവ്വതം

കൃഷ്ണനും വരുണനും

രാസലീല

സുദർശനവും ശംഖചൂഡവും

അരിഷ്ടൻ

കേശിയും വ്യോമനും

അക്രൂരൻ

കുബ്ജ

കുവലയാപീഡം

ചാണൂരൻ

കംസവധം

ഗുരു സാന്ദീപനി

ജരാസന്ധൻ

ॐ

അദ്ധ്യായം 10 തുടർച്ച

മുചുകുന്ദൻ
രുക്മിണി
പ്രദ്യുമ്ന ജനനം
സ്യമന്തകമണി
കൃഷ്ണവിവാഹങ്ങൾ
നരകാസുരൻ
അനിരുദ്ധൻ
നൃഗൻ
യമുനാനദി ഗതി മാറിയത്
പൗണ്ഡ്രകൻ
ബലരാമനും ദ്വിവിദനും
കൃഷ്ണൻെറ നിത്യ ജീവിതം
ശിശുപാലൻ
ദുര്യോദനാപമാനം
സാല്വൻ
ദന്തവക്രനും വിദൂരഥനും
ബലരാമനും ബല്വലനും
കുചേലൻ
മരണപ്പെട്ട കൃഷ്ണസഹോദരൻമാർക്ക് മോക്ഷം
സുഭദ്രാപരിണയം
കൃഷ്ണൻ ശിവനെ വൃകാസുരനിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു
ഭൃഗുമുനി ത്രിമൂർത്തികളെ പരീക്ഷിക്കുന്നു
ബ്രാഹ്മണൻെറ മരണപ്പെട്ട കുട്ടിയെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നു

അദ്ധ്യായം 11 ദിവസം 318

യാദവർക്കു ശാപമേൽക്കുന്നു
മാമുനിമാർ നിമിയെ പഠിപ്പിക്കുന്നു
കൃഷ്ണൻ ഉദ്ധവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു
താപസനും ഇരുപത്തിനാലു ഗുരുക്കളും
ദിവ്യഹംസം
അവന്തിബ്രാഹ്മണൻ
കൃഷ്ണ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം

അദ്ധ്യായം 12 ദിവസം 354

കലിയുഗ വിവരണം
തക്ഷകനാൽ പരീക്ഷിത്തിൻെറ മരണം
മാർക്കണ്ഡേയൻ

ശുഭം